

આદિ શંકરાચાર્ય વિરચિત

તરત્વ ગોધ

અનુવાદ અને સંકલન

શ્રી ગોર

આદિ શંકરાચાર્ય વિરચિત

તત્ત્વ બોધ

અનુવાદ અને સંકલન

શ્રી ગોર

શ્રી ગોર આશ્રમ

મુ.પો. ખરેડા, તા. જી. મોરબી, (ગુજરાત) પીન : ૩૬૩ ૬૪૧

www.shreegorji.org

તરપ બોદ

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૦૦૦
વર્ષ-૨૦૦૦

દ્વિતીય આવૃત્તિ : ૧૦૦૦
વર્ષ-૨૦૧૭

મૂલ્ય : સદ્ગુરુજીના

પ્રાપ્તિ સ્થાન :

શ્રી ગોર આશ્રમ

મુ.પો. ખરેડા, તા. જી. મોરબી, (ગુજરાત)
પીન : ૩૬૩ ૬૪૧

www.shreegorji.org

तत्त्वबोधः
भंगलाचरणा

वासुदेवेन्द्रयोगीन्द्रं नत्वा ज्ञानप्रदं गुरुम् ।
मुमुक्षूणां हितार्थाय तत्त्वबोधोऽभिधीयते ॥
आत्मशाननुं दान करनारा भगवान् श्री वासुदेव तथा
सद्गुरु श्री गोविंद भागवत् पादने प्रेमपूर्वक नमन करीने
मुमुक्षुनां हित माटे आ तत्त्वबोधनी रथना करुं छुं.

अधिकारी

साधन चतुष्टय सम्पन्नाधिकारिणां ।
मोक्ष साधनभूतं तत्त्वविवेक प्रकारं वक्ष्यामः ॥
हવे, चार साधनोथी संपन्न एवा अधिकारी
माटे भोक्षनां साधनउप तटपना विवेकनो प्रकार
कहेवामां आवशो.

साधन चतुष्टयं किम् ।
आ चार साधन ते क्या ?

नित्यानित्य वस्तु विवेकः ।
नित्य अने अनित्य वस्तुनो विवेक.

इहामुत्रार्थफलभोगविरागः ।
आ लोक तथा परलोकनां सुख भोग प्रत्ये वैराग्य.

शमादि षट्कसम्पत्तिः ।
शम, दम... वगेरे षट् संपत्ति.

मुमुक्षुत्वं चेति ।
तथा भुमुक्षुपण्युं.

नित्यानित्य वस्तु विवेकः कः ।
नित्य अने अनित्य वस्तुनो विवेक ए क्यो ?

नित्यवस्त्वेकं ब्रह्म तदव्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम् ।
अयमेव नित्यानित्यवस्तुविवेकः ।
अेक ब्रह्म ज नित्य छे,
तेना सिवायनुं सर्व कांઈ अनित्य छे.
आવो विवेक ए नित्यानित्य वस्तु विवेक कहेवाय छे.

વિરાગः કः ।
વૈરાગ્ય એટલે શું ?

ઇહસ્વર્ગભોગેષુ ઇચ્�ારાહિત્યમ् ।

પૃથ્વી તથા સ્વર્ગના સુખ ભોગો માટેનું ઈચ્છારહિતપણું.

શમાદિસાધનસમ્પત્તિઃ કા ।
શમ, દમ.... વગેરે સાધન સંપત્તિ કઈ કઈ ?

શમો દમ ઉપરમસ્તિતિક્ષા શ્રદ્ધા સમાધાનં ચેતિ ।
શમ, દમ, ઉપરતિ, તિતિક્ષા, શ્રદ્ધા અને સમાધાન...
આ છ ષટ્ સંપત્તિ કહેવાય છે.

શમः કः ।
શમ એટલે શું ?

મનોનિગ્રહः ।
મનનો નિગ્રહ કરવો તે.

દમ: ક: ।
દમ એટલે શું ?

વક્ષુરાદિબાહોન્દ્રિયનિગ્રહ: ।
આંખ, કાન વગેરે બાહ્યોન્દ્રિયોનો નિગ્રહ કરવો તે દમ.

ઉપરમ: ક: ।
ઉપરામપણું એટલે શું ?

સ્વધર્માનુષ્ઠાનમેવ ।
સ્વધર્મનું અનુષ્ઠાન કરવું તે.

તિતિક્ષા કા ।
તિતિક્ષા એટલે શું ?

શીતોષ્ણસુખદુ:ખાદિસહિષ્ણુત્વમ् ।
ઠંડી-ગરભી, સુખ-દુ:ખ... વગેરે શાંતિથી સહન કરવા તે.

શ્રદ્ધા કીદૃશી ।
શ્રદ્ધાનું સ્વરૂપ શું છે ?

ગુરુવેદાન્તવાક્યાદિષુ વિશ્વાસ: શ્રદ્ધા ।
ગુરુ તથા વેદાંત વાક્યો... પગેરેમાં વિશ્વાસ હોવો તે.

સમાધાનં કિમ् ।
સમાધાન એટલે શું ?

ચિત્તૈકાગ્રતા ।
ચિત્તની એકાગ્રતાને સમાધાન કહેવાય છે.

મુમક્ષુત્વં કિમ् ।
મુમક્ષુપણું એટલે શું ?

‘મોક્ષો મે ભૂયાદ’ ઇતિ ઇચ્છા ।
‘મારો મોક્ષ થાઓ’ એવી ઉત્કર્ષા.

એતત્સાધનચતુર્ષયમ् ।
આ ઉપર કહ્યાં, તે ચાર સાધનો મોક્ષ મેળવવા માટે છે.

તત્ત્સત્ત્વવિવેકસ્ય અધિકારિણો ભવન્તિ ।
આ પછી- તત્ત્વવિવેકનાં અધિકારી થવાય છે.

તત્ત્વવિવેક: ક: ।
તત્ત્વ વિવેક એટલે શું ?

આત્મા સત્યસ્તદન્યત્ સર્વ મિથ્યેતિ ।
કેવળ આત્મા સત્ય છે, તે સિવાયનું બધુ જ મિથ્યા છે,
એવો દઢ નિશ્ચય.

આત્મા ક: ।
આત્મા એટલે શું ?

स्थूलसूक्ष्मकारणशरीराद्यतिरिक्तः पंचकोशातीतः

सन् अवस्थात्रयसाक्षी सच्चिदानन्दस्वरूपः

सन् यस्तिष्ठति स आत्मा ॥

स्थूल, सूक्ष्म अने कारण शरीरथी नोखो,
अन्नभय...वगेरे पांच कोशोथी पर अने जाग्रत,
स्वप्न अने निश्चा ए त्राणो अवस्थाओना साक्षी ऐवो
सच्चिदानन्द स्वप्नपवालो जे छे, ते आत्मा कहेवाय छे.

स्थूलशरीरं किम् ।

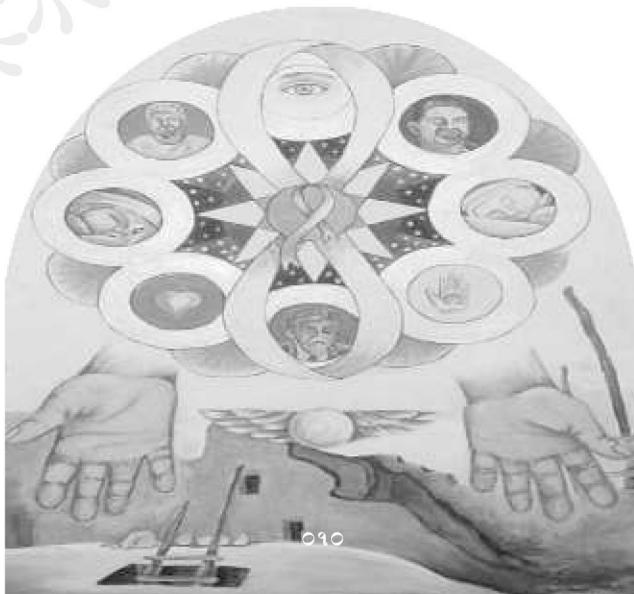
स्थूल शरीर क्युं ?

पंचीकृतपंचमहाभूतैः कृतं सत्कर्मजन्यं
 सुखदुःखादिभोगायतनं शरीरं, अस्ति जायते वर्धते
 विपरिणमते अपक्षीयते विनश्यतीति
 षड्विकारवदेतत्स्थूलशरीरम् ॥

पंचीकृत पांच महाभूतो वડे संयोजयेलुं अने कर्भथी
 उपजेलुं तथा सुख-दुःख... वगेरे भोगववानुं स्थान ते
 स्थूल शरीर कहेवाय छे. जे जणाय छे, जन्मे छे, वधे
 छे, विपरिभाण पाभे छे, घटवा लागे छे ने नाश पाभे
 छे. आ છ વિકારોવાળું સ्थूળ શરીર કહेवाय છે.

सूक्ष्मशरीरं किम् ।
 सूक्ष्म शरीर कयुं ?

अपंचीकृतपंचमहाभूतैः कृतं सत्कर्मजन्यं सुखदुःखादिभोग
 साधनं पंचज्ञानेन्द्रियाणि पंचकर्मेन्द्रियाणि पंच प्राणादयः
 मनश्चैकं बुद्धिश्चैका एवं सप्तदशकलाभिः
 सह यस्तिष्ठति तत्सूक्ष्मशरीरम् ॥

अपंचीकृत भहाभूतोथि उपजेलुं तथा पूर्वनां सत्कर्मो
 थकी नीपजेलुं सुख-दुःख वगेरे भोगोनुं साधन अेवुं
 आ सूक्ष्म शरीर छे, जे पांच ज्ञानेन्द्रियो, पांच
 कर्मेन्द्रियो, पांच प्राणा, अेक भन अने अेक बुद्धि अेम
 सतार कलाओ धारणा करीने रहे छे.

श्रोत्रं त्वक् चक्षुः रसना ग्राणमिति पंच ज्ञानेन्द्रियाणि ॥
 कान, चामडी, आंख, शुभ अने नाक आ
 पांच ज्ञानेन्द्रियो कहेवाय छे.

શ્રોત્રસ્ય દિગ્દેવતા ।
કાનનાં દેવતા દિશાઓ છે.

ત્વચો વાયુઃ ।
ચામડીનાં દેવતા વાયુદેવ છે.

ચક્ષુષઃ સૂર્યઃ ।
અંખનાં દેવતા સૂર્યદિવ છે.

રસનાયા: વરુણઃ ।
જીબનાં દેવતા વરત્રણ છે.

ग्राणस्य अश्विनौ ।
नासिकानां देवता अश्विनीकुमारो छे.

इति ज्ञानेन्द्रियदेवताः ।
आ प्रभाए ज्ञानेन्द्रियोनां देवताओ होय छे.

श्रोत्रस्य विषयः शब्दग्रहणम् ।
काननो विषय शब्द छे.

त्वचो विषयः स्पर्शग्रहणम् ।
चाभडीनो विषय स्पर्श छे.

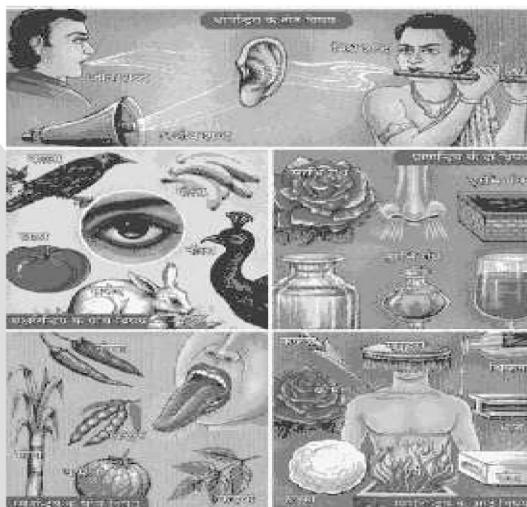
ચક્ષુષો વિષય: રૂપગ્રહણમ् ।

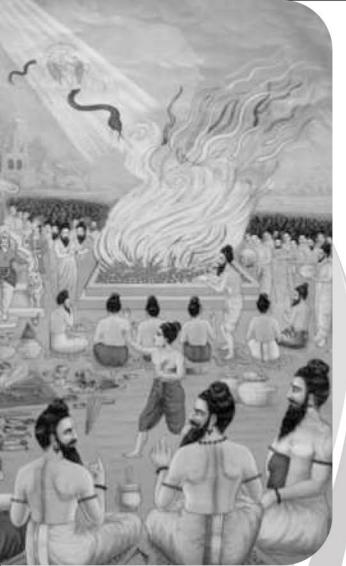
આંખ નો વિષય રૂપ છે.

રસનાયા વિષય: રસગ્રહણમ् ।
જીબનો વિષય રસ (સ્વાદ) છે.

ગ્રાણસ્ય વિષય: ગન્ધગ્રહણં ઇતિ ।
અને નાકનો વિષય ગંધ છે.

વાક્પાણિપાદપાયૂપસ્થાનીતિ પંચકર્મન્દ્રિયાણિ ।
વાળી, હાથ, પગ, ગુદા અને ઉપસ્થિ એ પાંચ
કર્મન્દ્રિયો કહેવાય છે.

વાચો દેવતા વહિઃ ।
વાણીનો દેવ અન્ધિ છે.

હસ્તયોરિન્દ્રઃ ।
હાથનો દેવ ઈન્દ્ર છે.

પાદયોર્વિષ્ણુઃ ।
પગાનાં દેવ વિષ્ણુ છે.

પાયોર્મૃત્યુઃ ।
ગુદાનાં દેવ મૃત્યુ (થમ) છે.

ઉપસ્થસ્ય પ્રજાપતિ: ।
ઉપસ્થ(જનેન્દ્રિય)નાં દેવતા પ્રજાપતિ છે.

ઇતિ કર્મન્દ્રિયદેવતા: ।
આ પ્રમાણે કર્મન્દ્રિયોનાં દેવતાઓ છે.

વાચો વિષય: ભાષણમ् ।
વાણીનો વિષય ‘બોલવું’ છે.

पाण्योर्विषयः वस्तुग्रहणम् ।
हाथनो विषय छे : वस्तुनुं ग्रहण करवुं ते.

पादयोर्विषयः गमनम् ।
पगनो विषय ‘जवुं’ ते छे.

पायोर्विषयः मलत्यागः ।
गुदानो विषय भगत्याग छे.

उपस्थस्य विषयः आनन्दः इति ।
अने, उपस्थनो विषय आनंद छे.

कारणशरीरं किम् ।
कारण शरीर कोने कहेवाय ?

अनिर्वाच्यानाद्यविद्यारूपं शरीरद्वयस्य कारणमात्रं सत्
 स्वरूपज्ञानं निर्विकल्पकरूपं यदस्ति तत्कारणशरीरम् ।
 જે અનિર્વાચ્ય (કહી શકાય નહીં એવું), અનાદિ,
 અવિદ્યા (માચા) રૂપ, સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ એમ બે શરીરોનાં
 કારણરૂપ, પોતાના સત્ત સ્વરૂપનું અજ્ઞાન,
 જે નિર્વિકલ્પરૂપ છે, તેને કારણ શરીર કહેવામાં આવે છે.

अवस्थात्रयं किम् ।
 त्राणा अपस्थाओ, ते कद्य कद्य ?

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तयवस्थाः ।
 जाग्रत, स्वप्न अને સુષુપ્તિ.

जाग्रदવस्था का ।
 जाग्रत અપस्थા કद्य ?

श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियैः शब्दादिविषयैश्च ज्ञायते
 इति यत्सा जाग्रदवस्था ।
 जे अपस्थाभां कान... परे ज्ञानेन्द्रियो छारा शब्द...
 ईत्यादि विषयो अनुभवाय छे,
 ते अपस्थाने जाग्रत अपस्था कहे छे.

स्थूलशरीराभिमानी आत्मा विश्व इत्युच्यते ।
 स्थूल शरीर साथे तादात्म्य अनुभवता आत्माने
 ‘विश्व’ कहेवाय छे.

 स्वप्नावस्था केति चेत् ।
 स्वप्न अपस्था एटले कई अपस्था ?

जाग्रदवस्थायां यददृष्टं यच्छ्रुतं तज्जनितवासनया
 निद्रासमये यः प्रपञ्चः प्रतीयते सा स्वप्नावस्था ।
 जाग्रत अपस्थाभां जे कांઈ जोयुं के सांभज्युं होय, ते
 थकी उपजेली वासना छारा निक्रा वजते जे प्रपञ्च
 प्रतीत थाय छे, ते अपस्थाने स्वप्नावस्था कहे छे.

સૂક્ષ્મશરીરાભિમાની આત્મા તैજસ: ઇતિ ઉચ્યતે ।
સૂક્ષ્મ શરીર સાથે તાદાત્મ્ય અનુભવતા આત્માને
‘તैજસ’ કહેવામાં આવે છે.

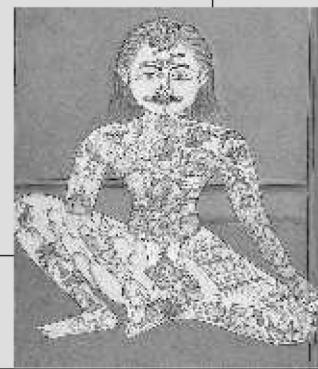
અતઃ સુષુપ્ત્યવસ્થા કા ।
તો પછી, સુખુમ અવસ્થા કઈ ?

અહં કિમપિ ન જાનામિ સુખેન મયા
નિદ્રાઽનુભૂયત ઇતિ સુષુપ્ત્યવસ્થા ।

જે અવસ્થા વિશે પાછળથી એમ કહેવાય કે,-
‘હું કાંઈ જાણાતો નહોતો, હું સુખેથી ગાઢ નિદ્રામાં સુતો
હતો’ એ અવસ્થાને સુખુમિ અવસ્થા કહેવાય છે.

કારણશરીરાભિમાની આત્મા પ્રાજ્ઞ ઇત્યુચ્યતે ।
કારણ શરીર સાથે તાદાત્મ્ય અનુભવતા આત્માને
‘પ્રાજ્ઞ’ કહેવામાં આવે છે.

પંચકોશા: કે ।
પાંચ કોશો તે કયા કયા ?

अन्नमयः प्राणमयः मनोमयः विज्ञानमयः आनन्दमयश्चेति।
अन्नमय, प्राणमय, मनोमय, विज्ञानमय
अने आनंदमय कोश।

अन्नमयः कः ।
अन्नमय कोश क्यो ?

अन्नरसेनैव भूत्वा अन्नरसेनैव वृद्धिं प्राप्य अन्नरूपपृथिव्यां
यद्विलीयते तदन्नमयः कोशः स्थूलशरीरम् ।
जे अन्नना रसथी उत्पन्न थाय छे, अन्ननां रसथी पृद्धि
पामे छे अने अन्नरूप पृथ्वीमां अंते विलीन थाय छे,
ते अन्नमय कोश - आ स्थूल शरीर ज छे.

प्राणमयः कः ।
प्राणमय कोश क्यो ?

प्राणाद्याः पंचवायवः वागादीन्द्रियपंचकं प्राणमयः कोशः ।
प्राण, अपान, व्यान, उदान तथा समान... ए पांच
वायुओ अने वाणी, हाथ, पग, गुदा तथा उपस्थि...
ए पांच कर्मेन्द्रियोने प्राणमय कोश कहे छे.

मनोमयः कोशः कः ।
मनोमय कोश क्यो कहेवाय ?

मनश्च ज्ञानेन्द्रियपंचकं मिलित्वा यो भवति
स मनोमयः कोशः ।
मन तथा पांच ज्ञानेन्द्रियो... आंख, कान, नाक,
शुभ अने त्पचा भजीने जे बने छे,
तेने मनोमय कोश कहे छे.

विज्ञानमयः कः । विज्ञानमय कोश एटले शुं ?

बुद्धिश्व ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं मिलित्वा यो भवति स

विज्ञानमयः कोशः ।

बुद्धिं तथा पांच ज्ञानेन्द्रियो भजीने
विज्ञानमय कोश बने छे.

आनन्दमयः कः ।
आनन्दमय कोश क्यो ?

एवमेव कारणशरीरभूताविद्यास्थ मलिनसत्त्वं
प्रियादिवृत्तिसहितं सत् आनन्दमयः कोशः ।

कारण शरीरकी पिघाभां रहेलो भलिन सत्प
गुणावालो, जेमां प्रिय, भोइ अने प्रभोइ जेवी वृत्तिओ
रहेली होय छे, ते आनन्दमय कोश कहेवाय छे.

- गमती वस्तुनां विचार के दर्शनथी थता आनंदने ‘प्रिय’ कहेवाय छे.
- गमती वस्तुनी प्राप्तिथी थतां आनंदने ‘भोइ’ कहे छे.
- गमती वस्तुनां भोगवटाथी थता आनंदने ‘प्रभोइ’ कहे छे.

एतत्कोशपंचकम् ।
आ प्रभाणे पांच कोशो छे.

मदीयं शरीरं मदीया: प्राणाः मदीयं मनश्च मदीया
बुद्धिर्मदीयं ज्ञानमिति स्वेनैव ज्ञायते । तद्यथा मदीयत्वेन
ज्ञातं कटककुण्डलगृहादिकं स्वस्मादभिन्नं तथा
पंचकोशादिकं मदीयत्वेन ज्ञातमात्मा न भवति ।
आ पांच कोशो, ‘मारुं शरीर, मारा प्राणा, मारुं भन, मारी
बुद्धि अने मारुं अज्ञान’ अेम पोताना वडे ज जणाय छे.

जेवी रीते पोताना वडे जणायेला कडुं, कुंडल अने
गृह... वगेरे पोतानाथी भिन्न छे, तेवी रीते आ पांच
कोशो... वगेरे पणा माराथी भिन्न छे, ...आत्मा नथी.

आत्मा तहिं कः ।
त्यारे, आत्मा कयो ?

સચ્ચિદાનન્દ સ્વરૂપः ।
આત્મા સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ છે.

સત્કિમ् ।
સત् એટલે શું ?

કાલત્રયેડપિ તિષ્ઠતીતિ સત् ।
ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્ય - આ ત્રણોય કાળમાં જે
અચલ છે, તે સત્ કહેવાય છે.

ચિત્કિમ् ।
ચિત્ એટલે શું ?

જ્ઞાનસ્વરૂપः ।
જ્ઞાન સ્વરૂપ તે ચિત્.

आनन्दः कः ।
आनंदं क्यो ?

सुखस्वरूपः ।
सुख स्वरूप ते आनंद.

एवं सच्चिदानन्दं स्वरूपं स्वात्मानं विजानीयात् ।
आ रीते पोताना आत्माने सच्चिदानन्दं स्वरूप
जाणापो.

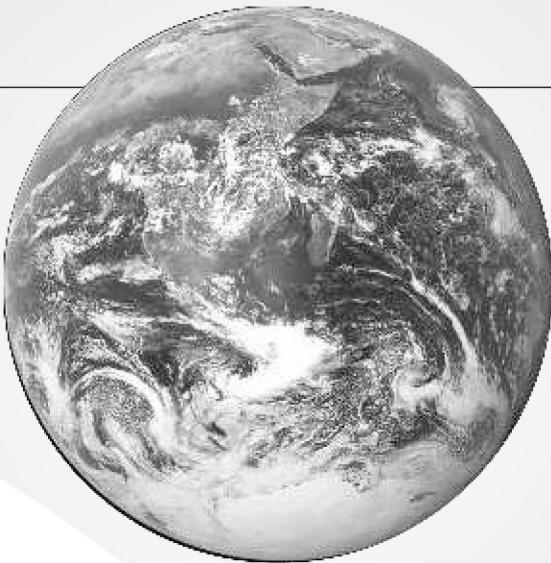
જગતની ઉત્પત્તિ

અથ ચતુર્વિંશતિતત્ત્વોત્પત્તિપ્રકારં વક્ષ્યામઃ ।
હવે ચોવીશ તત્પોની ઉત્પત્તિની વાત કહેવાય છે.

બ્રહ્માશ્રયા સત્ત્વરજસ્તમોગુણાત્મિકા માયા અસ્તિ ।
બ્રહ્મનાં આશ્રયે સત્ત્વ ગુણા, રજો ગુણા
અને તમો ગુણા રૂપે માયા રહેલ છે.

તતઃ આકાશઃ સમ્ભૂતઃ ।
આ માયામાંથી આકાશ જનમ્યું.

आकाशाद्वायुः ।
आकाशमांथी वायु उत्पन्न थयो.

वायोस्तेजः ।
वायुमांथी तेज (अभि) उत्पन्न थयुं.

तैजस आपः ।
अभिमांथी पाणी पेदा थयुं.

अद्भ्यः पृथिवी ।
जलमांथी पृथ्वी उद्भवी

एतेषां पंचतत्त्वानां मध्ये आकाशस्य सात्त्विकांशात्
श्रोत्रेन्द्रियं सम्भूतम् ।
आ पांच तत्पोभांथी...
आकाशानां सात्त्विक अंशभांथी कान बन्धा.

वायोः सात्त्विकांशात्त्वगिन्द्रियं सम्भूतम् ।
वायुनां सात्त्विक अंशभांथी त्वया थै.

अग्नेः सात्त्विकांशाच्चक्षुरिन्द्रियं सम्भूतम् ।
अग्निनां सात्त्विक अंशभांथी आंखो बनी.

जलस्य सात्त्विकांशाद्रसनेन्द्रियं सम्भूतम् ।
पाणीनां सात्त्विक अंशभांथी झुभ बनी.

पृथिव्यां सात्त्विकांशात् ध्राणेन्द्रियं सम्भूतम् ।
पृथीवीनां सात्त्विक अंशभांथी नाक बन्युं. (ध्राणेन्द्रिय)

एतेषां पंचतत्त्वानां समष्टिसात्त्विकांशान्मनो
बुद्ध्यहंकारचित्तान्तःकरणानि सम्भूतानि ।
आ पांच तत्त्वोनां, समस्त सात्त्विक अंशभांथी-
मन, बुद्धि, चित अने अहंकार ए
चार अंतःकारण बन्या.

संकल्पविकल्पात्मकं मनः ।
संकल्प -विकल्प थवा, अे मन छे.

निश्चयात्मिका बुद्धिः ।
निर्णय लेवो, ते बुद्धि.

अहंकर्ता अहंकारः ।
'मैं कर्युँ,' ते अहंकार.

चिन्तनकर्तृ चित्तम् ।
चिंतन करे, ते चित.

મનસો દેવતા ચન્દ્રમા: ।
મનનો દેવતા ચંદ્ર છે.

બુદ્ધેર્ભર્હણા ।
બુદ્ધિનો દેવતા બ્રહ્મા છે.

અહંકારસ્ય રૂદ્રઃ ।
અહંકારનાં દેવતા શંકર છે.

ચિત્તસ્ય વાસુદેવ: ।
ચિત્તનાં દેવતા વિષણુ છે.

એતેષાં પંચતત્ત્વાનાં મધ્યે આકાશસ્ય
રાજસાંશાત् વાગિન્દ્રિયં સમ્ભૂતમ् ।
આ પાંચ તત્ત્વોમાંથી...
આકાશનાં રજોગુણી અંશમાંથી વાણી ઉપજુ.

वायोः राजसांशात् पाणीन्द्रियं सम्भूतम् ।
वायुनां रजोगुणी अंशभांथी हाथ बन्या.

वहने: राजसांशात् पादेन्द्रियं सम्भूतम् ।
अभिनां रजोगुणी अंशभांथी पग बन्या.

जलस्य राजसांशादुपस्थेन्द्रियं सम्भूतम् ।
पाणीनां रजोगुणी अंशभांथी जननेन्द्रिय बनी.

पृथिव्या राजसांशात् गुदेन्द्रियं सम्भूतम् ।
पृथ्वीनां रजोगुणी अंशभांथी गुदा बनी.

एतेषां समष्टि राजसांशात्पंचप्राणाः सम्भूताः ।
आ पांचे तट्ठोनां सभस्त रजोगुणी
अंशभांथी पांच प्राण बन्या.

एतेषां पंचतत्त्वानां तामस अंशात् पंचीकृत

पंचतत्त्वानि भवन्ति ।

आ पांच तत्त्वोनां तभोगुणी अंशभांथी
पांच पंचीकृत स्थूल तत्त्वो बन्या.

पंचीकरणं कथम् इति चेत् ।

पंचीकरणा कઈ रीते थाय छे ?

एतेषां पंचमहाभूतानां तामसांशस्वरूपम् एकमेकं भूतं

द्विधा विभज्य एकमेकमर्धं पृथक् तूष्णीं

व्यवस्थाप्यापरमपरमर्धं चतुर्धा विभज्य स्वार्धमन्येषु अर्धेषु
स्वभागचतुष्टयसंयोजनं कार्यम् । तदा पंचीकरणं भवति ।

आ पांच महाभूतोना तामस अंशभांथी एक एक
स्थूल भूतनां बे भाग करीने, अभाना एक भागने
पृथक् अकबंध राखीने, बाकीना अऽधीयानां चार

भाग करीने, पोताना अऽधीयाने-बीजानां
अऽधीयामां, पोताना चार भाग वडे जोडवानुं करे,
त्यारे पंचीकरणा थाय छे.

દા.ત.

પંચીકૃત આકાશ = $\frac{1}{2}$ આકાશ +

$\frac{1}{8}$ વાયુ + $\frac{1}{8}$ અભિ + $\frac{1}{8}$ જળ + $\frac{1}{8}$ પૃથ્વી

પંચીકૃત વાયુ = $\frac{1}{2}$ વાયુ +

$\frac{1}{8}$ આકાશ + $\frac{1}{8}$ અભિ + $\frac{1}{8}$ જળ + $\frac{1}{8}$ પૃથ્વી

પંચીકૃત અભિ = $\frac{1}{2}$ અભિ +

$\frac{1}{8}$ આકાશ + $\frac{1}{8}$ વાયુ + $\frac{1}{8}$ જળ + $\frac{1}{8}$ પૃથ્વી

પંચીકૃત જળ = $\frac{1}{2}$ જળ +

$\frac{1}{8}$ આકાશ + $\frac{1}{8}$ વાયુ + $\frac{1}{8}$ અભિ + $\frac{1}{8}$ પૃથ્વી

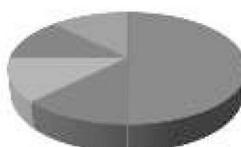
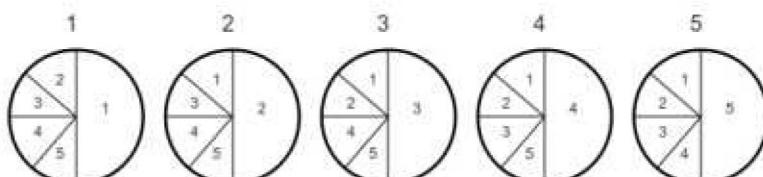
પંચીકૃત પૃથ્વી = $\frac{1}{2}$ પૃથ્વી +

$\frac{1}{8}$ આકાશ + $\frac{1}{8}$ વાયુ + $\frac{1}{8}$ અભિ + $\frac{1}{8}$ જળ

એતેભ્ય: પંચીકૃતપંચમહાભૂતેભ્ય: સ્થૂલશરીરં ભવતિ ।

આ રીતે, પંચીકૃત પાંચ મહાભૂતોમાંથી

સ્થૂળ શરીર બને છે.

જીવ-બ્રહ્મનું એકચ

એવં પિણ્ડબ્રહ્માણ્ડયોરૈક્યં સમ્ભૂતમ् ।
આ રીતે - પીંડ તથા બ્રહ્માંડનું એકચ સંભવે છે.

સ્થૂલશરીરાભિમાનિ જીવનામકં બ્રહ્મપ્રતિબિમ્બં ભવતિ ।
સૂક્ષ્મ શરીરમાં બ્રહ્મનું પ્રતિબિંબ પડે છે, તે સ્થૂળ
શરીર સાથે તાદાત્મ્ય અનુભવે ત્યારે, તેને ‘જીવ’ એ
નામે ઓળખવામાં આવે છે.

સ એવ જીવ: પ્રકૃત્યા સ્વર્સ્માત् ઇશ્વરં ભિન્નત્વેન જાનાતિ ।
આ જીવ, સ્વાભાવિકપણે જ
ઈશ્વરને - પોતાનાથી ભિન્ન જાણે છે.

અવિદ્યા ઉપાધિ: સન् આત્મા જીવ: ઇતિ ઉચ્યતે ।
અવિદ્યાની ઉપાધિવાળો થવાથી
આત્મા ‘જીવ’ કહેવાય છે.

मायोपाधिः सन् ईश्वरः इत्युच्यते ।
भायाऽप उपाधिवागो थवाथी
आत्मा ‘ईश्वर’ कहेवाय छे.

एवमुपाधिभेदाज्जीवेश्वरभेददृष्ट्यावत्पर्यन्तं तिष्ठति
तावत्पर्यन्तं जन्ममरणादिरूपसंसारो न निवर्तते ।
आवी - ज्ञव अने ईश्वर वर्चयेनी भेद दृष्टि
ज्यां सुधी रहे छे, त्यां सुधी जन्म-मरणाऽप
संसार निवृत थतो नथी.

तस्मात्कारणात् जीवेश्वरयोर्भेदबुद्धिः न स्वीकार्याः ।
आ कारणाथी, ज्ञव-ईश्वर वर्चये
भेद बुद्धि स्वीकारवा योग्य नथी.

ननु साहंकारस्य किंचिज्ज्ञस्य जीवस्य निरहंकारस्य
सर्वज्ञस्य ईश्वरस्य तत्त्वमसीति महावाक्यात्कथमभेदबुद्धिः

स्यादुभयोः विरुद्धधर्मक्रान्तत्वात् ।

જીવ અહंકારી અને અલ્પજ્ઞ છે, જ્યારે ઈશ્વર અહંકાર
રહિત તથા સર્વજ્ઞ છે, તો પછી - પરસ્પર વિરાઘ
ધર્મવાળા જીવ અને ઈશ્વરની 'તત् ત્વમ् અસિ'
મહાવાક્ય થકી અભેદબુદ્ધિ કેમ કરીને થાય ?

इति ચેન्न ।

તમે શંકા કરો છો, એવું નથી.

स્થૂલસૂક્ષ્મશરીરાભિમાની ત્વમ્પદવાચ્યાર્થः ।

ઉપાધિવિનિર્મુક્તં સમાધિદશાસમ્પન્તં

શુદ્ધં ચैતન્યં ત્વમ્પદ લક્ષ્યાર્થ : ।

સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ શરીરનાં અભિમાનવાળો જીવ
'ત્વં' (તું) પદનો વાચ્યાર્થ છે અને ઉપાધિમુક્ત
સમાધિદશા સંપન્ત શુદ્ધ ચૈતન્ય
'ત્વં' (તું) પદનો લક્ષ્યાર્થ છે.

एवं सर्वज्ञत्वादिविशिष्ट ईश्वरः तत्पदवाच्यार्थः ।
आ ४ रीते सर्वज्ञपणुं वगोरे विशेषणावाणो ईश्वर
'तत्' (ते) पदनो वाच्यार्थ छे.

उपाधिशून्यं शुद्धचैतन्यं तत्पदलक्ष्यार्थः ।
अने उपाधिरहित शुद्ध चैतन्य
'तत्' (ते) पदनो लक्ष्यार्थ छे.

एवं च जीवेश्वरयोः चैतन्यरूपेणाऽभेदे बाधकाभावः ।
आम, ज्ञप अने ईश्वरना चैतन्य - अभेद छे,
ओम सिद्ध थाय छे.

एवं च वेदान्तवाक्यैः सदगुरुपदेशेन च सर्वेष्वपि भूतेषु
येषां ब्रह्मबुद्धिरुत्पन्ना ते जीवन्मुक्ताः इत्यर्थः ।
आ रीते सद्गुरज्ञां उपदेश-पचनो तथा वेदांत
वाक्योथी जेमने सर्वभूतोभां ब्रह्म बुद्धिं जन्मी छे,
ते 'ज्ञपन्मुक्त' कहेवाय छे.

નનુ જીવન્મુક્તઃ કઃ।
 (શંકા) ખરેખર જીવન્મુક્ત કોણ છે ?

યથા દેહોऽહં પુરુષોऽહં બ્રાહ્મણોऽહં શૂદ્રોऽહમસ્મીતિ
 દૃઢનિશ્ચય: તથા નાહં બ્રાહ્મણ: ન શૂદ્ર: ન પુરુષ:
 કિન્તુ અસંગ: સચ્ચિદાનન્દ સ્વરૂપ: પ્રકાશરૂપ:
 સર્વાન્તર્યામી ચિદાકાશરૂપોઽસ્મીતિ દૃઢનિશ્ચયરૂપ:
 અપરોક્ષજ્ઞાનવાન् જીવન્મુક્તઃ ।

જેવી રીતે ‘હું દેહ છું’, ‘હું પુરુષ છું’, ‘હું બ્રાહ્મણ છું’
 એવો દઢ નિશ્ચય અજ્ઞાનીને હોય છે.
 એવો દઢ નિશ્ચય કે ‘હું બ્રાહ્મણ નથી’, ‘હું શુદ્ર નથી’,
 ‘હું પુરુષ નથી’ - પરંતુ ‘અસંગ, સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ,
 પ્રકાશરૂપ, સર્વનો અંતર્યામી ચિદાકાશરૂપ છું’
 એવો અપરોક્ષ જ્ઞાનવાન ખરેખર ‘જીવન્મુક્ત’ છે.

ब्रह्मैवाहमस्मीत्यपरोक्षज्ञानेन निखिलकर्मबन्ध

विनिर्मुक्तः स्यात् ।

‘हुं ब्रह्म छुं’ - अेवा अपरोक्ष ज्ञान वडे ज्ञानी समस्त
कर्म बंधनोथी भुक्त थाय छे.

कर्माणि कतिविधानि सन्तीति चेत् आगामिसंचित
प्रारब्धभेदेन त्रिविधानि सन्ति ।

कर्मो केटला प्रकारनां? अेम जो पूछतां हो तो सांभળो.
कर्मो त्रणा प्रकारना छे :-
आगामी, संचित अने प्रारब्ध.

ज्ञानोत्पत्त्यनन्तरं ज्ञानिदेहकृतं पुण्यपापरूपं
कर्म यदस्ति तदागामीत्यभिधीयते ।
ज्ञान थया पछी ज्ञानीनां देह वडे जे
पाप-पुण्य थाय, ते आगामी कर्म कहेवाय छे.

સંચિતં કર્મ કિમ् ।
સંચિત કર્મ કયું ?

અનન્તકોટિજન્મનાં બીજભૂતં સત् યત્કર્મજાતં
પૂર્વાર્જિતં તિષ્ઠતિ તત્સંચિતં જ્ઞેયમ् ।
અનંત - કરોડો જન્મોનાં બીજરૂપ જે કર્મોનો સમુછ;
પહેલાનાં જન્મો દરમ્યાન સંપાદન કરેલ છે,
તે સંચિત કર્મ કહેવાય છે.

પ્રારબ્ધં કર્મ કિમિતિ ચેત् ।
પ્રારબ્ધ કર્મ કયા કયા ?

इदं शरीरमुत्पाद्य इह लोके एवं सुखदुःखादिप्रदं
 यत्कर्म तत्प्रारब्धं भोगेन नष्टं भवति ।
 प्रारब्धकर्मणां भोगादेव क्षयं इति ।

आ शरीर पेदा करीने ज्ञापन दृश्यान् सुख-दुःख
 आपनारा कर्म, ते प्रारब्ध कर्म कहेवाय छे. प्रारब्ध
 कर्मोनो क्षय भोगाववाथी ज थाय छे.

संचित कर्म ब्रह्मैवाहमिति निश्चयात्मकज्ञानेन नश्यति ।
 संचित कर्म ‘हुं ब्रह्म छुं’ अेवा दृढ निश्चयवाणा
 ज्ञानथी नाश पामे छे.

आगामि कर्म अपि ज्ञानेन नश्यति किंच आगामिकर्मणं
 नलिनीदलगतजलवत् ज्ञानिनां सम्बन्धो नास्ति ।
 आगामी कर्मो पण ‘हुं ब्रह्म छुं’ ऐवा ज्ञानथी नाश
 पावे छे. अर्थात् जेम कुमणी पांखडी पर रहेलुं पाणी
 अने स्पर्श करतुं नथी, ऐम ज्ञानीने आगामी कर्मो
 साथे संबंध नथी.

किंच ये ज्ञानिनं स्तुवन्ति भजन्ति अर्चयन्ति तान्प्रति
 ज्ञानिकृतं आगामि पुण्यं गच्छति ।
 उपरांत, जेओ आत्मज्ञानीनी स्तुति करे छे के सेवा पूजा
 करे छे, तेमना तरक्ष ज्ञानीनुं आगामी पुण्य जाय छे.

ये ज्ञानिनं निन्दन्ति द्विषन्ति दुःखप्रदानं कुर्वन्ति तान्प्रति
 ज्ञानिकृतं सर्वमागामि क्रियमाणं यदवाच्यं कर्म
 पापात्मकं तदगच्छति ।
 अने जेओ ज्ञानीनी निंदा करे के द्वेष करे के दुःख आपे...
 तेमना प्रति ज्ञानीनुं आगामी पापकर्म जाय छे.

तथा च आत्मवित्संसारं तीर्त्वा ब्रह्मानन्दमिहैव प्राप्नोति ।
आ रीते, संसार तरी गयेलो आत्मज्ञानी अहीं ज
ब्रह्मानंदने पाभे छे.

‘तरति शोकम् आत्मवित्’ इति श्रुते : ॥
श्रुतिमां पणा कछुं छे के-आत्मज्ञानी शोडने तरी जाय छे.

“तनुं त्यजतु वा काश्यां श्वपचस्य गृहेऽथवा ।
ज्ञानसम्प्राप्तिसमये मुक्तोऽसौ विगताशयः ॥”

इति स्मृतेश्च ॥

आत्मज्ञानी काशीमां देह छोडे के चांडालनां घरे... ते
मुक्त ज छे अभे स्मृति पणा कहे छे.

इति श्रीमद् परमहंस परिव्राजकाचार्य श्रीमद् शंकराचार्य
विरचितः श्री तत्त्वबोधः संपूर्णः ॥
आ रीते, श्रीमद् शंकराचार्य विरचित तत्त्वबोध

समाप्तम्.

• તું શ્રી અદ્ગુક બંદેશ •

- ❖ પ્રક્ષે પીડા ભરે ત્યારે એના કારળ અથવા નિવારળ માટે આત્મજ્ઞાની પ્રભુજ્ઞ પાસેથી માર્ગદર્શન લેવું.
- ❖ આવા સંયોગ ન હોય તો વિદ્વાનની સલાહ લેવી. વિદ્વાન એને કહેવાય કે જેના રાગ-દ્રોષ મોળા પડ્યા હોય.
- ❖ વિદ્વાન પળ અપ્રાચ્ય હોય ત્યારે ડાખ્લા માળાસના સૂચનો સાંભળવા. ડાખ્લો માળાસ એ ગળાય કે જેમાં રાગદ્રોષ હોય પળ નિર્ણય રાગદ્રોષથી પર થઈને લેતો હોય.
- ❖ ડાખ્લો માળાસ પળ ન મળે તો પોતાના હિતેચ્છની વાત માનવી. જે આપણું ભલુ ઈચ્છિતો હોય તે આપળો હિતેચ્છ ગળાય.
- ❖ કોઈ હિતેચ્છ પળ ન મળે ત્યારે સ્વજનને પૂછવું. સ્વજન ઓટલે જે આપળને ચાહતા હોય તે.
- ❖ જ્યારે સ્વજન પળ ન હોય ત્યારે સનેહીને વાત કરવી. સનેહી ઓટલે જેને તમે ચાહતા હોય તે.
- ❖ ... આમાંથી કોઈપળ પ્રાચ્ય ન હોય ત્યારે અંતરબાલ શૌચ પછી, મન શાંત કરી, પ્રભુનું સ્મરણ કરી, પ્રાર્થના કરવીકે મારા માટે જે કર્તવ્ય હોય તે દેખાડો.

॥ જય અક્રમાચલ ॥

Arunachala !
Thou dost root out
the ego of those who meditate
on Thee in the heart,
Oh Arunachala !

